

***Η αδιάκριτη αγάπη αχρηστεύει
τα παιδιά - Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου Λόγοι***

Η αδιάκριτη αγάπη αχρηστεύει τα παιδιά - Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου Λόγοι

Έχω προσέξει ότι τα σημερινά παιδιά, ιδίως αυτά που σπουδάζουν, παθαίνουν ζημιά από τα σπίτια τους. Ενώ είναι καλά παιδιά, αχρηστεύονται. Δεν σκέφτονται, έχουν μια αναισθησία. Τα χαραμίζουν, τα χαλούν οι γονείς. Επειδή οι γονείς πέρασαν δύσκολα χρόνια, θέλουν τα παιδιά τους να μη στερηθούν εκείνο, να μη στερηθούν το άλλο. Δεν καλλιεργούν το φιλότιμο στα παιδιά, ώστε να χαίρωνται όταν στερούνται. Φυσικά με καλό λογισμό το κάνουν. Το να τα βοηθήσουν να αποκτήσουν μοναχική συνείδηση και μόνα τους να χαίρωνται που στερούνται κάτι, αυτό είναι πολύ καλό. Τώρα με την καλωσύνη τους, με την αδιάκριτη καλωσύνη τους, τα αποβλακώνουν. Τα συνηθίζουν να τους τα πηγαίνουν όλα στο χέρι, ακόμη και το νερό, για να διαβάσουν και να μη χασομερήσουν, και τα αχρηστεύουν, και τα αγόρια και τα κορίτσια. Έπειτα τα παιδιά, και όταν δεν διαβάζουν, τα θέλουν όλα στο χέρι. Και το κακό αρχίζει από τις μανάδες. «Εσύ, παιδί μου, να διαβάσης. Εγώ θα σου φέρω και τις κάλτσες, θα σου πλύνω και τα πόδια. Πάρε το γλυκό, πάρε τον καφέ!» Και δεν καταλαβαίνουν τα παιδιά πόσο κουρασμένη είναι η μάνα που τα προσφέρει όλα αυτά, επειδή δεν κοπιάζουν. Μετά αρχίζουν, μιας χρήσεως πιάτα, μιας χρήσεως ρούχα, πίτσες να τρώνε –ούτε να τις τυλίγουν στο χαρτί δεν ξέρουν!... Έτσι γίνονται τελείως άχρηστοι άνθρωποι. Βαριούνται μετά που ζουν. Το κορδόνι τους να λυθή, «μάννα, να μου δέσης το κορδόνι», λένε! Το πατάνε εν τω μεταξύ! Τέτοια παιδιά τι προκοπή να κάνουν; Αυτά ούτε για γάμο ούτε για καλογερική κάνουν. Γι' αυτό λέω στις μητέρες: «Μην αφήνετε τα παιδιά να διαβάζουν όλη μέρα. Διαβάζουν-διαβάζουν, ζαλίζονται. Να κάνουν ένα τέταρτο, μισή ώρα διακοπή, για να κάνουν και καμιά δουλίτσα στο σπίτι, για να ξεζαλίζονται και λίγο». Αυτή η κακή συνήθεια των σημερινών νέων μεταφέρεται και στον Μοναχισμό. Και βλέπετε σε Μοναστήρι να είναι επτά γραμματείς –και όλοι μορφωμένοι οι νέοι- και ο παλιότερος μαζί. Παλιά ήταν ένας γραμματεύς, και αυτός δεν είχε πάει ούτε δυό τάξεις στο Γυμνάσιο και έβγαζε όλη την δουλειά. Και τώρα να είναι επτά και να είναι πνιγμένοι στην δουλειά, να μην μπορούν να κάνουν ούτε τα πνευματικά τους, να είναι και ο παλιός να τους βοηθά!

«Κανονάρχισμα από σκοτεινές δυνάμεις»

Τα καημένα τα παιδιά τα καταστρέφουν σήμερα με θεωρίες διάφορες. Γι' αυτό είναι αναστατωμένα, ζαλισμένα. Άλλο θέλει να κάνη το παιδί, άλλο κάνει. Αλλού θέλει να πάη, αλλού το πάει το ρεύμα της εποχής. Μεγάλη προπαγάνδα γίνεται από σκοτεινές δυνάμεις που κατευθύνουν όσα παιδιά δεν τους κόβει πολύ το μυαλό.

Στα σχολεία μερικοί δάσκαλοι λένε: «**Για να έχετε πρωτοβουλία, να μη σέβεστε, να μην υποτάσσετε στους γονείς**», και τα αχρηστεύουν. Μετά τα παιδιά δεν ακούνε ούτε γονείς ούτε δασκάλους. Και είναι

δικαιολογημένα, γιατί νομίζουν πως έτσι πρέπει να κάνουν. **Τα υποστηρίζει και το κράτος, τα κανοναρχούν, τα εκμεταλλεύονται και οι άλλοι που δεν νοιάζονται ούτε για Πατρίδα ούτε για οικογένεια ούτε για τίποτε, για να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους.**

Ε, αυτό λίγο-πολύ έχει κάνει πολύ κακό στην νεολαία σήμερα, πάρα πολύ κακό, μέχρι που καταλήγουν τα παιδιά να έχουν αρχηγό τον διάβολο με τα κέρατα! Η σατανολατρία έχει εξαπλωθεί πολύ. Ακούς σε μερικά κέντρα όλη την νύχτα να τραγουδούν: «Σατανά, σε λατρεύουμε, δεν θέλουμε τον Χριστό. Εσύ μας τα δίνεις όλα». Φοβερό! Τι σας δίνει και τι σας παίρνει, κακόμοιρα παιδιά!

Μικρά παιδιά αγριεμένα, με τους καφέδες, με τα τσιγάρα... **Πού να δης βλέμμα λαμπερό, Χάρη Θεού στο πρόσωπό τους!**

Είχε δίκαιο ένας αρχιτέκτων, όταν είπε σε μια ομάδα παιδιών που είχε φέρει στο Άγιον Όρος:

«Τα μάτια μας είναι σαν τα μάτια του χαλασμένου ψαριού». Είχε έρθει στο Όρος με καμμιά δεκαριά παιδιά, από δεκαοκτώ μέχρι είκοσι πέντε χρονών περίπου. Επειδή αυτός είχε πάρει μια πνευματική στροφή, μετά λυπόταν τα παιδιά που ζούσαν άσπυτη ζωή. Κατάφερε μερικά, τα έπεισε και τους έβγαλε τα εισιτήρια να έρθουν στο Άγιο Όρος. Έφευγα από το Καλύβι και με συνάντησαν στον δρόμο.

Τους λέω: «Φεύγω τώρα, αλλά ας καθήσουμε λίγο εδώ», και καθήσαμε κάπου.

Εκείνη την ώρα έρχονταν και μερικά παιδιά από την Αθωνιάδα. «Καθήστε και εσείς λίγο εδώ», λέω. Κάθισαν και αυτά εκεί. Λέει ο αρχιτέκτων μετά στην παρέα του: «Παρατηρήσατε κάτι;»

Εκείνα απόρησαν. «Για ρίξτε μια ματιά ο ένας στο πρόσωπο του άλλου, λέει, και μετά ρίξτε και μια ματιά στα άλλα παιδιά. Για δέστε τα μάτια τους πώς γυαλίζουν και δέστε τα μάτια τα δικά μας πώς είναι σαν τα μάτια του χαλασμένου ψαριού». Και πράγματι, **όταν πρόσεξα και εγώ, έτσι ήταν, μάτια χαλασμένων ψαριών. Θολά, αλλοιωμένα... Ενώ τα μάτια των άλλων παιδιών έλαμπαν!**

Γιατί τα παιδιά της Σχολής κάνουν μετάνοιες, κάνουν Ακολουθίες. Ο άνθρωπος καθρεφτίζεται στα μάτια. Γι' αυτό και ο Χριστός είπε: «Ο λύχνος του σώματός εστίν ο οφθαλμός» (3). Πόσα μικρά παιδιά έρχονται στο Άγιον Όρος ή πηγαίνουν σε άλλα Μοναστήρια και γίνονται μοναχοί, και παρ' όλο που –πώς να πη κανείς;- δεν έχουν καραμέλλες στα Μοναστήρια, έχουν όμως τέτοια χαρά που ακτινοβολεί το πρόσωπό τους. Ενώ στον κόσμο έχουν ό,τι θέλουν, αλλά κόλαση ζουν, είναι βασανισμένα.

Μας έχουν έρθει διάφορα ρεύματα από παντού. Από τα ανατολικά μέρη ο Ινδουϊσμός και άλλες αποκρυφιστικές θρησκείες, από τον Βορρά ο Κομμουνισμός, από την Δύση ένα σωρό θεωρίες, από τον Νότο, από τους Αφρικανούς, μαγείες και τόσα άλλα καρκινώματα.

Ένα παιδί χτυπημένο από τέτοια ρεύματα ήρθε μια μέρα στο Καλύβι.

Κατάλαβα ότι οι προσευχές της μάνας του το έφεραν. Αφού μιλήσαμε αρκετά, του λέω: «Κοίταξε, παλληκάρι μου, α βρης έναν Πνευματικό να εξομολογηθείς και να χρισθής και να σε βοηθή τώρα στις αρχές. Πρέπει να σε χρίσουν, γιατί αρνήθηκες τον Χριστό».

Έκλαιγε το καημένο. «Κάνε προσευχή, Πάτερ, μου λέει, γιατί δεν μπορώ να τα

αποβάλλω αυτά. Μου έχουν κάνει πλύση εγκεφάλου. Το καταλαβαίνω ότι οι προσευχές της μάνας μου με έφεραν εδώ». Πόσο βοηθάνε οι προσευχές της μάνας! Αχρηστεύονται τα καημένα, όταν τα τυλίξουν, και μετά τα πιάνει φόβος, άγχος και ξεσπάνε στα ναρκωτικά κ.λπ. Από τον έναν γκρεμό στον άλλον. Ο Θεός να βάλει το χέρι Του.

- Γέροντα, συμφέρει να τους λήη κανείς ότι είναι σατανικά αυτά τα πράγματα;

- Πώς δεν συμφέρει; Αλλά θέλει με καλό τρόπο.

- Πώς θα μπορέσουν τέτοιοι νέοι να γνωρίσουν τον Χριστό;

- Πώς να γνωρίσουν τον Χριστό, αφού, πριν γνωρίσουν την Ορθοδοξία, πηγαίνουν στην Ινδία στους Γκουρούδες, κάθονται δυό-τρία χρόνια, ζαλίζονται με τις μαγείες, μαθαίνουν εκεί ότι υπάρχει μυστικισμός στην Ορθοδοξία και έρχονται μετά εδώ και ζητούν να δουν φώτα, να ζήσουν ανώτερες καταστάσεις κ.λπ.; Και άμα ρωτήσης, «πόσον καιρό έχεις να κοινωνήσης;», «δεν θυμάμαι, λέει, αν η μητέρα μου με είχε κοινωνήσει, όταν ήμουν μικρός». «Εξομολογήθηκες ποτέ;» «Δεν με απασχολεί αυτό το θέμα». Εμ, πώς θα γίνη χωριό έτσι; Τίποτε από την Ορθοδοξία δεν ξέρουν.

- Γέροντα, και πώς θα βοηθηθούν;

- Από την στιγμή που λένε «κατεστημένο» την Εκκλησία, πως να βοηθηθούν; Καταλαβαίνεις πόσο μπορούμε έτσι να συνεννοηθούμε! Όσοι νέοι όμως έχουν καλή διάθεση βοηθούνται και πλησιάζουν στην Εκκλησία.